

Sygn. akt II Ca 101/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSO Dariusz Mizera (spr.) SSR del. Dominika Lisiecka
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa Z. S.

przeciwko D. S.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 27 kwietnia 2015 roku, sygn. akt III RC 89/10

oddala apelację.

SSO Jarosław Gołębiowski

SSO Dariusz Mizera SSR del. Dominika Lisiecka

Sygn. akt II Ca 101/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2015 roku zaocznym w części dotyczącej powództwa D. S. o podwyższenie alimentów Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. po rozpoznaniu sprawy z powództwa Z. S. przeciwko małoletniej D. S. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. B. o obniżenie alimentów oraz z powództwa małoletniej D. S. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. B. przeciwko Z. S. o podwyższenie alimentów

1. oddalił powództwo Z. S. o obniżenie alimentów,
2. alimenty od pozwanego Z. S. na rzecz jego małoletniej córki D. S. ostatnio ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 18 listopada 2008 roku, w sprawie sygn. akt III RC 529/08 w kwocie po 300 złotych miesięcznie podwyższa do kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 11 czerwca 2013 roku, z

ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z należności, pozostawiając bez zmian pozostałe dotychczasowe warunki płatności,

3. oddalił powództwo D. S. w pozostałej części,
4. nie obciążył stron nieuiszczonymi kosztami sądowymi, które przejął na rachunek Skarbu Państwa,
5. zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami,
6. nadał wyrokowi w punkcie drugim rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia w części dotyczącej powództwa Z. S. o obniżenie alimentów stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

D. S. urodziła się w dniu (...) i jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego Z. S. i M. B. primo voto S.. W 1998 roku został orzeczony rozwód pomiędzy rodzicami małoletniej.

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2008 roku, wydanym w sprawie sygn. akt III RC 529/08, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim podwyższył alimenty od Z. S. na rzecz małoletniej córki D. S. ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 30 sierpnia 2002 roku w sprawie III RC 562/02 w kwocie po 200 złotych miesięcznie do kwoty po 300 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 25 sierpnia 2008 roku, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, pozostawiając bez zmian dotychczasowe warunki płatności.

W tym czasie małoletnia D. S. miała 12 lat i uczęszczała do V klasy szkoły podstawowej. Na zakupy dla małoletniej podręczników, przyborów szkolnych, opłat za ubezpieczenie i komitet rodzicielski jej matka wydała kwotę 800 złotych. Małoletnia leczyła się ortodontycznie. Koszt wizyty wynosił 200 złotych miesięcznie, zaś koszty założenia aparatu ortodontycznego wynosiły 3000 złotych. Na odzież i wyżywienie dla małoletniej matka wydawała w tym czasie kwotę 800 złotych miesięcznie.

Matka małoletniej M. B. miała 31 lat i z zawodu była rolnikiem. W 2005 roku. zawarła związek małżeński z L. B., z którego to związku miała dwie córki - N. w wieku 2 lat i A. w wieku jednego miesiąca. W tym czasie M. B. zajmowała się wychowaniem dzieci. Nie pracowała. Przed urodzeniem najmłodszej córki była zatrudniona na 1/2 etatu w szwalni z wynagrodzeniem w wysokości 600 złotych miesięcznie. Jej mąż zatrudniony był w M. (...) w P. na stanowisku monter z wynagrodzeniem w wysokości 1140,97 złotych netto. Małżonkowie B. prowadzili gospodarstwo rolne o powierzchni około 6 ha. na które otrzymywali dofinansowanie z Unii Europejskiej w wysokości 4000 złotych rocznie. Uprawiali oni zboże i ziemniaki, a także hodowali trzodę chlewną w ilości 20 sztuk świń rocznie.

Ojciec małoletniej Z. S. miał 33 lata i nie posiadał wyuczonego zawodu. Miał wykształcenie podstawowe. Prowadził gospodarstwo rolne o powierzchni 2,5 ha, które stanowiło jego jedyne źródło dochodu. Nie utrzymywał on kontaktów z córką i nie wywiązywał się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

W 2010 roku małoletnia D. miała 13 lat i była zdrowa. Od września 2010 roku kontynuuje naukę w klasie gimnazjum. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego matka poniosła koszty zakupu dla niej podręczników w wysokości 500 złotych oraz przyborów szkolnych w wysokości 500 złotych. M. B. wydawała na zakup wyżywienia dla córki średnio 500 złotych miesięcznie.

W tym czasie M. B. była zdrowa. Oprócz małoletniej D., miała ona dwoje małoletnich dzieci (N. i A.) w wieku 4 i 2 lata. Młodsza córka miała skazę białkową, w związku z tym piła mleko sojowe, którego puszka kosztowała 24 złotych, przy czym półtorej puszki wystarczało na miesiąc, korzystała z pieluch jednorazowych, które kosztowały 40 złotych miesięcznie. M. B. była właścicielką samochodu osobowego marki R. (...) rocznik 1992. Otrzymywała z funduszu alimentacyjnego na małoletnią D. kwotę 300 złotych miesięcznie oraz z MOPS w S. zasiłek rodzinny na małoletnią D. w kwocie 91 złotych miesięcznie, na małoletnie N. i A. w wysokości 68 złotych miesięcznie na każdą z nich oraz na małoletnią A. dodatek z tytułu wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej wysokości 80 złotych miesięcznie.

Prowadziła wraz z mężem gospodarstwo rolne o powierzchni 7,30 ha (6,9580 ha), które stanowiło wyłączną własność męża, który był również właścicielem lasu o powierzchni 2,26 ha. Z tytułu prowadzenia gospodarstwa małżonkowie B. uzyskiwali dochód ze sprzedaży trzody chlewnej oraz otrzymywali z Unii Europejskiej dopłaty za 2008 rok w łącznej wysokości 6408,19 złotych oraz za 2009 rok w łącznej wysokości 6843,39 złotych. Nie mieli oni innych dochodów. Nie korzystali ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników. M. B. nie pobierała żadnych świadczeń z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. L. B. nie pracował z uwagi na wypadek, któremu uległ. Pobierał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 485,39 złotych netto. Z powodu tego wypadku przeszedł kilkakrotnie operacje i leczył się farmakologicznie, a koszt tego leczenia wynosił około 60-70 złotych miesięcznie, małżonkowie B. ponosili koszty utrzymania domu w skład, których wchodziły opłaty za: energię elektryczną w wysokości 200-250 złotych co dwa miesiące, wodę w wysokości 100 zł kwartalnie, gaz jedna- półtorej butli co miesiąc przy czym jedna butla kosztowała 44 złotych.

Z. S. uzyskiwał, w tym czasie, dochody z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego o pow. 2,5 ha (przeliczeniowy 1.0406 ha) na którym uprawiał zboże. Tą nieruchomością rolną dzierżawił od M. M. i opłacał za nią podatek w wysokości 44 złotych rocznie. W gospodarstwie tym korzystał z kombajnu i ciągnika. Otrzymywał z Unii Europejskiej dopłaty za 2008 rok w łącznej wysokości 2668.87 złotych oraz za 2009 rok w łącznej wysokości 3.232,02 złotych. Był ubezpieczony w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i w związku z tym korzystał z zasiłku chorobowego z ubezpieczenia społecznego rolników w okresach:

- od dnia 28 listopada 2008 roku do dnia 26 maja 2009 roku w łącznej wysokości 1620 złotych,
- od dnia 3 listopada 2009 roku do dnia 1 maja 2010 roku w łącznej wysokości 1800 złotych
- od dnia 27 lipca 2010 roku do dnia 26 sierpnia 2010 roku w łącznej wysokości 310 złotych. Nie pobierał żadnych świadczeń z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Mieszkał sam w domu jednorodzinnym i ponosił koszty jego utrzymania w skład których wchodziły opłaty za : energię elektryczną w wysokości ok. 100 złotych na kwartał, gaz 1 butla miesięcznie za kwotę 45 zł, opał na sezon grzewczy ok. 3 ton węgla, przy czym jedna tona kosztuje ok. 700 zł. Na wyżywienie przeznaczał kwotę 150-200 zł miesięcznie. Leczył się z uwagi na zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i w związku z tym ponosił koszty prywatnego leczenia oraz zakupu leków w wysokości około 100 złotych miesięcznie. Od 3 do 7 listopada 2009 roku przebywał na Oddziale (...) Szpitala (...) w P., gdzie miał przeprowadzoną operację przepukliny pachwinowej prawej.

Na dzień 2 lipca 2010 roku miał zaległości w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w S. z tytułu zaległości alimentacyjnych w wysokości 4.083,59 złotych. Przeciwko niemu toczyło się również postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim S. P. z wniosku D. S. w przedmiocie zaległych alimentów i na dzień 13 kwietnia 2010 roku zaległość wobec wierzycielki wynosiła 15 908,23 złotych. Nie miał on innych długów.

Obecnie mała D. ma 17 lat i jest zdrowa. Uczęszcza do II klasy Liceum Ogólnokształcącego nr (...) w P. o profilu prawniczym. Uzyskuje bardzo dobre wyniki w nauce. Planuje ona w przyszłości kontynuować naukę na studiach prawniczych. Nie bierze udziału w dodatkowych zajęciach odpłatnych. Uczęszcza na zajęcia sportowe z piłki ręcznej w związku z tym wyjeżdża na zawody sportowe oraz używa odpowiedniego obuwia sportowego. Bierze udział w konkursach z historii, wiedzy o społeczeństwie oraz z języka niemieckiego, co wiąże się z dodatkowymi opłatami, D. dojeżdża do szkoły, w związku z czym, ponosi koszty zakupu biletu miesięcznego w wysokości 100 złotych miesięcznie. Rano wychodzi z domu na autobus, który przyjeżdża codziennie 6:45 i przyjeżdża ze szkoły na godzinę 17.00. Znaczna część dnia przebywa poza domem i dlatego otrzymuje codziennie od matki pieniądze w wysokości około 10-15 złotych, na zakup posiłku i napój. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego 2014/15 matka małej poniosła koszty zakupu książek kwotę w wysokości około 800-1000 złotych.

Obecnie M. B. ma 34 lata. Nadal wraz z mężem prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni 7,300 ha (6,9580 ha przeliczeniowy). Uprawiają oni zboże, ziemniaki oraz mają w ciągu roku 2 cielaki i 5-10 świń. Otrzymują

dofinansowanie z Unii Europejskiej w wysokości około 180 złotych na 1 ha. które w znacznej części przeznaczają na opłaty za kombajn. L. B. od czasu wypadku, nie pracuje i nie jest zarejestrowany jako bezrobotny, ponieważ jest właścicielem gospodarstwa rolnego. M. B. utrzymuje z (...) w S. na małoletnią D. z funduszu alimentacyjnego kwotę 300 zł oraz zasiłek rodzinny na wszystkie trzy córki i dodatek do tego zasiłku. W okresie od 1 października 2014 roku do 31 marca 2015 roku otrzymała łącznie 1.908 złotych tytułem zasiłków rodzinnych oraz 780 złotych tytułem dodatków do tych zasiłków. Małżonkowie B. oprócz małoletniej D. wychowują dwie córki w wieku 6 lat i 8 lat oraz ponoszą koszty utrzymania domu jednorodzinnego, na które składają się opłaty za: wodę w wysokości 200 złotych miesięcznie, energię elektryczną w wysokości 300 złotych co dwa miesiące, gaz w wysokości 80 złotych miesięcznie (1,5 butli), wywóz nieczystości w wysokości 100 złotych co dwa miesiące, Internet w wysokości 70 złotych miesięcznie oraz 3 telefony komórkowe w łącznej wysokości 90 złotych miesięcznie (30 złotych abonamentu za każdy) oraz koszt opału w wysokości ok. 3000-4000 złotych za 6 ton węgla na sezon grzewczy. Ponoszą również koszty podatku od nieruchomości w wysokości 1065 złotych rocznie.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 18 lutego 2004 roku, wydanym w sprawie III RC 543/03, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił powództwo Z. S. przeciwko D. S. i M. S. (obecnie B.) o zaprzeczenie ojcostwa, a postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2010 roku wydanym w sprawie III RC 61/10, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim odrzucił pozew Z. S. o to samo roszczenie przeciwko tym samym stronom.

Powyższe ustalenie faktyczne Sąd poczynił przede wszystkim na podstawie zeznań przedstawicielki ustawowej powódki. Zeznania te w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy zostały potwierdzone dowodami z dokumentów, których wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, że nie jest on ojcem małoletniej D. S.. Jak wynika bowiem z odpisu zupełnego aktu urodzenia D. S. (k .4 akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. III RC 61/10) jej ojcem jest pozwany Z. S.. Zgodnie zaś z art. 4 ustawy o aktach stanu cywilnego -akty stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych; ich niezgodność z prawdą może być udowodniona jedynie w postępowaniu sądowym.

Wyłącznym środkiem prawnym mogącym doprowadzić do zaprzeczenia ojcostwa jest powództwo. Jak wynika z analizy akt sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. III RC 61/10 załączonych do przedmiotowej sprawy Z. S. wystąpił z pozwem o zaprzeczenie ojcostwa dwukrotnie: w 2004 roku oraz w 2010 roku. Prawomocnym wyrokiem z dnia 18 lutego 2004 roku wydanym w sprawie III RC 543/03 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił powództwo Z. S. przeciwko D. S. i M. S. (obecnie B.) o zaprzeczenie ojcostwa. Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2010 roku, wydanym w sprawie III RC 61/10 , Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim odrzucił pozew Z. S. o to samo roszczenie przeciwko tym samym stronom. W związku z powyższym pozwany nie może powoływać się na okoliczność, że nie jest ojcem małoletniej D. S..

W sprawie o podwyższenie alimentów Sąd nie jest uprawniony do przeprowadzania dowodów z badań z DNA czy przesłuchiwanie stron, które to dowody miałyby na celu dokonanie ustaleń w zakresie pochodzenia dziecka, dlatego też Sąd oddalił te wnioski dowodowe pozwanego. Wyłącznym dowodem w tym względzie jest odpis aktu urodzenia D. S., z którego wynika m.in. ojcostwo pozwanego.

Sąd nie uwzględnił również wniosku powoda Z. S. o dopuszczenie dowodu z przesłuchania małoletniej D. S. albowiem informacje jak małoletnia jest traktowana w domu są nieprzydatne z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy a okoliczności dotycząc wydatków ponoszonych przez rodziców na utrzymanie małoletniej zostały potwierdzone w zebranych materiale dowodowym w sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą prawną roszczenia jest przepis art. 138 k.r.o., w myśl którego każda ze stron może żądać zmiany orzeczenia o alimenty w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie bądź zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb lub też możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji wskutek

czego zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania. Ustalenie zmiany tych stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi.

W okresie niespełna 1,5 roku jaki upłynął od ostatniego ustalenia wysokości alimentów do złożenia przez powoda powództwa o obniżenie alimentów nie doszło do takiej zmiany sytuacji po stronie zobowiązanego do alimentów, która uzasadnia obniżenie alimentów. W ocenie Sądu, w okresie tym nie uległy zmniejszeniu zarówno koszty utrzymania i wychowania małoletniej, a także możliwości zarobkowe powoda.

Małoletnia w 2010 roku rozpoczęła naukę na kolejnym szczeblu edukacji, w szkole gimnazjalnej, co generowało liczne wydatki. Zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb wiązało się z ponoszeniem wydatków na wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieniczne, edukacje i dojazdy z tym związane.

W tym czasie sytuacja materialna powoda nie uległa pogorszeniu. Wysokość alimentów zależy również od zarobków i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zdaniem Sądu od ostatniego ustalenia wysokości alimentów nie zmieniły się możliwości zarobkowe Z. S., który w 2010 roku nadal prowadził gospodarstwo rolne i otrzymywał dopłaty z Unii Europejskiej. Był ubezpieczony w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i w związku z tym korzystał z zasiłku chorobowego z ubezpieczenia społecznego rolników. Oceniając jego sytuację majątkową Sąd uznał, że był on w stanie w tym czasie uiszczać alimenty w wysokości po 300 złotych miesięcznie. Tym bardziej, że małoletnia D. jako osoba uprawniona do alimentów nie może ponosić konsekwencji nieprawidłowego i niewłaściwego postępowania zobowiązanego, który nie potrafi racjonalnie gospodarować uzyskiwanym dochodem. Z. S. w pierwszym zakresie uzyskany wówczas dochód powinien przeznaczać na alimenty dla córki. Trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich z obowiązku świadczenia na potrzeby dziecka. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet będzie poświęcenia części składników majątkowych. Własne wydatki i potrzeby powinni natomiast ograniczyć, w tym zbyć posiadany majątek a uzyskane w ten sposób środki w pierwszej kolejności przeznaczyć na zaspokojenie potrzeb alimentacyjnych swoich dzieci. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 r. I CKN 1538/99). Podnoszone przez powoda chwilowe zmniejszenie uzyskiwanych dochodów z uwagi na problemy zdrowotne związane z operacją przepukliny i zwyrodnieniem kręgosłupa, a tym samym niemożliwością zwiększenia uprawianego gospodarstwa są bez znaczenia w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu przejściowe problemy finansowe nie mogą mieć wpływu na wysokość ustalonych alimentów, co podkreślił SN w powyżej powołanym wyroku. Nadmienić należy, że w czasie kiedy powód był niezdolny do pracy w gospodarstwie otrzymywał on świadczenie z ubezpieczenia społecznego rolników.

Matka małoletniej M. B. przyczynia się do zaspokojenia potrzeb córki poprzez starania w jej wychowaniu oraz ponosi koszty związane z usprawiedliwionymi potrzebami małoletniej takimi jak wyżywienie, mieszkanie, odzież oraz edukacja. W ten sposób spełniała swój obowiązek alimentacyjny wobec córki. Adekwatnie do swoich zarobków i możliwości obowiązek alimentacyjny winien spełniać także Z. S., który oprócz płacenia alimentów nie czynił w tym czasie innych starań w utrzymaniu i wychowaniu małoletniej, z którą nie utrzymywał kontaktów.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, że obciążenie powoda świadczeniem alimentacyjnym na rzecz małoletniej D. w kwocie po 300 zł miesięcznie jest adekwatne do dochodów powoda i jego możliwości zarobkowych uzyskiwanych w tym czasie. Wnioskowane przez Z. S. alimenty na rzecz małoletniej byłyby niewystarczające na zaspokojenie choćby części usprawiedliwionych potrzeb dziecka a także nieadekwatne do możliwości zarobkowych zobowiązanego, który w tym czasie miał możliwość łożenia alimentów w zasadzonej wysokości.

Z uwagi na powyższe Sąd mając na względzie treść art. 138 k.r.o. i art.135 k.r.o. oddalił powództwo powoda Z. S. o obniżenie alimentów na rzecz małoletniej pozwanej.

Mając na uwadze, że sprawa z powództwa Z. S. toczyła się łącznie ze prawą z powództwa małoletniej D. S., Sąd orzekł o kosztach procesu łącznie.

Mając na względzie sytuację materialną Z. S. i D. S., Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył ich nieuiszczonymi kosztami sądowymi, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie koszty między stronami.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik pozwanego zaskarżając go w całości (co do oddalenia powództwa o obniżenie alimentów). Apelacja zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca:

1. naruszenie prawa materialnego poprzez błędną interpretację art. 135 § 1 krio polegającą na przyjęciu, że usprawiedliwione potrzeby pozwanej i możliwości zarobkowe powoda uzasadniają utrzymanie w mocy zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 18 listopada 2008 roku w sprawie III RC 529/08 alimentów w kwocie 300,00 zł. miesięcznie na rzecz D. S.;
2. naruszenie prawa materialnego poprzez błędną interpretację art. 138 krio. polegającą na uznaniu przez Sąd, że nie nastąpiła zmiana stosunków będąca podstawą zmiany orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego, w sytuacji gdy powód wykazał, że zmiana zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego jest istotna i trwała;
3. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na uznaniu przez Sąd: że powód był w stanie ponosić koszty utrzymania D. S. w kwocie po 300 zł miesięcznie (a obecnie 500 zł), w sytuacji, gdy zasądzone alimenty przekraczają dochody powoda i powodują, iż na powodzie ciąży ogromny dług alimentacyjny (prawie 65.000 zł).

Biorąc pod uwagę powyższe apelujący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa o obniżenie alimentów do kwoty po 50 zł miesięcznie na rzecz D. S..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda Z. S. jest bezzasadna.

Stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własny.

Skarżący w apelacji koncentruje się w zasadzie na podniesieniu zarzutu naruszenia prawa materialnego to jest art. 135 § 1 krio i art. 138 krio. W ocenie skarżącego Sąd Rejonowy w sposób niewłaściwy ocenił sytuację majątkową, osobistą i zarobkową powoda, która w pełni uzasadniała żądanie obniżenia alimentów do kwoty po 50 zł miesięcznie. Nie sposób zgodzić się z takim stanowiskiem. Należy bowiem pamiętać, iż poprzednie rozstrzygnięcie w przedmiocie alimentów zapadło 18-11-2008 w sprawie III RC 529/08 a uprawomocniło się w związku z apelacją Z. S. w dniu 18-06-2009 (por. wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 18 czerwca 2009r. II Ca 333/09). Powództwo w niniejszej sprawie o obniżenie alimentów powód wytoczył w dniu 05-02-2010 na zatem niespełna 8 miesięcy od uprawomocnienia się poprzedniego orzeczenia o alimentach.

Zgodnie z art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zadaniem Sądu jest zatem porównanie sytuacji jaką miał skarżący podczas ostatniego orzekania o alimentach z sytuacją jaka jest obecnie. Porównanie możliwości majątkowych i zarobkowych powoda Z. S. w chwili uprawomocnienia się wyroku z 18-11-2009 to jest w dniu 18-06-2009 z sytuacją jaka istniała w chwili złożenia pozwu wskazuje na to, że jeśli chodzi o sytuację majątkową i zarobkową powoda w zasadzie nic się nie zmieniło. Co prawda powód w listopadzie 2009 roku przybył zabieg operacyjny jednakże podczas swoich zeznań składanych w dniu 17-08-2010 podnosił, iż w dalszym ciągu prowadzi dwu i pół hektarowe gospodarstwo rolne. Gospodarstwo o takim areale prowadził także w okresie orzekania o poprzednich alimentach a zatem, brak podstaw do korekty alimentów na dzień złożenia pozwu. Powód ponadto nie wykazał odpowiednimi decyzjami organów rentowych aby w ówczesnym czasie był całkowicie niezdolny do pracy i niezdolność ta miała charakter dłuższy niż przejściowy. Złożona w toku postępowania apelacyjnego karta informacyjna leczenia szpitalnego nie wskazuje na trwały charakter ewentualnej

niezdolności do pracy zresztą brak decyzji organów rentowych w tym zakresie. Przejściowe zaś kłopoty zdrowotne nie mogą prowadzić do korygowania istniejącego obowiązku alimentacyjnego.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy wg stanu z chwili orzekania niebagatelne znaczenie ma także uprawomocnienie się wyroku zaocznego zapadłego w sprawie z powództwa małoletniej D. S. przeciwko Z. S. o podwyższenie alimentów. Oto bowiem wyrokiem zaocznym z dnia 27-04-2015 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim podwyższył poczynając od 11-06-2013 alimenty od pozwanego Z. S. na rzecz D. S. z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie. Sprzeciw pozwanego w tej sprawie Z. S. został odrzucony postanowieniem Sądu z dnia 20 listopada 2015r., a zażalenie na to postanowienie zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowieniem z dnia 15 stycznia 2016r. w sprawie II Cz 935/15.

Taka sytuacja stworzyła stan powagi rzeczy osądzonej i związania Sądu w tym zakresie zgodnie z art. 365 k.p.c. i art. 366 k.p.c. co w zasadzie uniemożliwiało dokonanie oceny prawidłowości ustalonych alimentów na chwilę orzekania w innej wysokości niż wynikające z prawomocnego wyroku zaocznego o ile nie nastąpiła istotna zmiana okoliczności. W efekcie brak jakichkolwiek podstaw do korekty ustalonych już prawomocnie alimentów w podwyższonej wysokości, a tym bardziej ich obniżenia do wysokości 50 zł. Skoro zatem nie było przesłanek aby obniżyć alimenty należne od Z. S. na rzecz D. S. w chwili wniesienia powództwa to tym bardziej brak obecnie tych podstaw wobec uprawomocnienia się wyroku zaocznego podwyższającego alimenty Z. S. na rzecz D. S..

Okoliczności tych zdaje się nie dostrzegać pełnomocnik powoda koncentrując się głównie na podkreśleniu zadłużenia jego klienta i na schorzeniach powoda które były przecież znane Sądowi orzekającemu o podwyższonych alimentach.

Reasumując apelacja jako nie zawierająca uzasadnionych podstaw podlegała oddaleniu, a to na podstawie art. 385 k.p.c.

SSO Jarosław Gołębiowski SSO Dariusz Mizera del. SSR Dominika Lisiecka